

Tennismode. Engang spillede kvinderne iført kjole, korset og hat og mænd med lange bukser. 1920rnes førende tennisspiller, René Lacoste, opfandt den kortærmede polotrøje. Siden kom Williams-søstrenes sølvkjoler og hudfarvede undertøj. Tennis danner mode – også uden for banen.

Game, set og god stil

AF CAMILLA ALFTHAN

Når Wimbledon på mandag slår portene op til sportens mest hæderkronede trofæ, er det samtidig også en invitation til én af tennisens sidste bastioner – et sted, hvor regler og traditioner stadig er en del af gamet, og spillerne kun må optræde i hvidt, ligesom i gamle dage.

De perfekte græsbaner, der dagligt trimmes og vandes, er i en liga for sig, ligesom et høfligt buk eller nejen er kutyme, når de kongelige befinder sig blandt tilskuerne. Wimbledon er nemlig noget helt specielt. Som gæst træder man ind i en tidslomme, hvor de britiske traditioner for sportmanship stadig holdes i hævd. Her er pænt og nydeligt, og ulig en grandslamturnering som U.S. Open forskånes man for popmusik i pauserne.

»Wimbledon er en gammel klub med traditioner og den mest prestigefyldte turnering af dem alle. Atmosfæren er helt unik – man får ikke kastet reklamer og bannere i hovedet, og dommerne er rimeligt strikse, hvilket smitter af på spillerne,« fortæller Frederik Løchte Nielsen, der for to år siden erobrede mesterskabet i herredouble med britiske Jonathan Marray.

Som barn kom han her med sin farfar, tennisstjernen, Kurt Nielsen – i år har han fået wild card til at gentage sin sensationelle succes med Marray.

Meget er sket, siden tennis var en sport for gentlemen, der kun spillede for hæder og ære, og ikke diskuterede med dommerne.

I dag er sporten for længst blevet professionel, hvilket betyder, at der for alvor er rift om de bedste spillere. Når Løchte Nielsen spiller i Fila, har den britiske stjerne, Andy Murray allerede været reklamesøjle for tre forskellige brands – senest det amerikanske sportsbrand Under Armour.

Kvinderne følger også godt med. I de for-

»René did it first« hedder Lacostes seneste slogan med adresse til en verdensberømt krokodille.

Tennissporten inspirerer til mode, også uden for banen. FOTO: LACOSTE.

løbne ti år har verdens højest betalte kvindelige atlet været Maria Sharapova, som sidste år firedoblede sine præmieindtægter takket være adskillige eksorbitante sponsoraftaler. Ikke mindre end 20 millioner dollars kunne russeren sætte ind på kontoen, der delvis kom fra Nike, som havde klædt hende i et orange og pink tennisdress til den nyligt overståede grusgrandslam i Paris.

Med 15 millioner Facebookfans for Sharapovas vedkommende og endnu flere tv-seere, er tennissporten blevet en kæmpestor arena med dertilhørende store forretningsaftaler.

Meget anderledes var det, da den franske stjerne Suzanne Lenglen i 1927 mistede sit hædersmedlemskab i All England-klubben, blot fordi hun valgte at spille professionelt. Ifølge datidens antikverede regler var det kun velhavere, som kunne deltage i turneringer, argu-

menterede Lenglen, som selv havde hårdt brug for pengene efter »en lang karriere i slaveri«.

Lenglen var ikke kun var avantgarde inden for tennis med sit lette og uhindrede spil, hvormed hun sprang og hoppede efter bolden som en balletdanser. Hun revolutionerede også tennismoden med sine plisserede nederdele og ærmeløse toppe. Helt indtil 1920rne spillede kvinderne nemlig iført kjole med korset og en stor hat. Deres sko havde en lille hæl, som forhindrede dem i at løbe efter bolden.

Lenglen derimod optrådte i sporty kjoler fra den parisiske modeskaber Jean Patou – samme Patou, som ekviperede Karen Blixen til savannen.

EN udstilling, der for tiden kan ses på det franske Roland Garros-anlæg i Paris – hjemsted for French Open – stiller skarpt på

tennismoden igennem historien, fra Patous korsetløse kjoler i 1920rne til shortsrevolutionen i 1930rne, hvor mændene for første gang begyndte at vise ben, ligesom i fodboldsporten.

Tennisdesigneren Ted Tinlins mininederdele blev en klassiker, der i virkeligheden kom før Mary Quants korte kjoler. Som tidligere spiller skabte Tinlin allerede ravage, da han i 1940rne havde designet synligt undertøj med blonder til en Wimbledonsspiller, hvilket betød, at han selv prompte blev smidt ud af turneringen fra sit bijob som dommer.

Mindre dramatiske er reaktionerne i dag, selv om man ikke skal tage fejl – stil og mode er en væsentlig del af tennis, ligesom dengang den kun var en sport for overklassen.

»René did it first«, lyder sloganet på Lacostes seneste kampagne med adresse til Frankrigs mest berømte tennisspiller, som i 1920rne brillerede i Wimbledon, Roland Garros og Forest Hills, der dengang var amerikanernes højborg for tennis.

René Lacoste var ikke kun verdenssetter i 1928, han var også lidt af en laps, som spillede i lange hvide slacks med bælte, og en hvid kasket over sit pomadefriserede hår. På sin hvide blazer havde han ladet brodere en krokodille, som var symbol på hans nådesløse spillestil.

Da Lacoste fandt vejret for koldt i Wimbledon – og varmen for lummer i USA – opfandt han en kortærmet trøje, der var inspireret af poloverdenen og lavet i bomulds-picqué. Dér hvor gentlemen normalt bærer deres initialer, placerede han sin nu verdensberømte krokodille.

Journalisterne elskede Lacoste og hans medspillere på det franske Davis Cuphold, der hurtigt fik tilnavnet, De Fire Musketerer. Der blev skrevet artikler med overskrifter som »Fashion From France«, der blandt andet noterede spilleren Borotras elegante espadriller og baskethue.

FOR Lacoste var tennis meget mere end sport og god stil – det var også en skole for livet.

»En af fordelene ved at spille tennis er, at man udvikler den nødvendige karakter til at få succes med andre ting her i livet,« skrev Lacoste i sin bestsellerbog *Tennis*.

Han opfandt såvel boldmaskinen som letvægtsketcheren i aerodynamiske materialer, der brød med de traditionelle ketchere i træ. Lacostes modeimperium blev desuden en kæmpe forretningssucces, som Fred Perry senere gjorde efter.

Den britiske Wimbledonmester havde rødder i arbejderklassen og var aldrig rigtig accepteret i The Establishment – på trods af sine mange sensationelle sejre. Han var en rigtig levemand og glad for at ryge, og ville egentlig helst have haft en pipe som logo på sit nye tøjmærke. Hans forretningsmakker fik ham dog talt fra det, og i stedet fandt de på at bruge en laurbærkrans. Kun de allerbedste spillere blev brandets ambassadører, som fik deres initialer broderet under logoet.

Fred Perry blev kult også i ungdomsoprøret af den simple grund, at hans trøjer var det eneste, der skilte sig ud fra det klassiske tøj, der dengang fandtes i butikkerne. I dag er hans mærke synonymt med tennis – såvel som musikverdenen, da britiske bands optræder i tøjet.

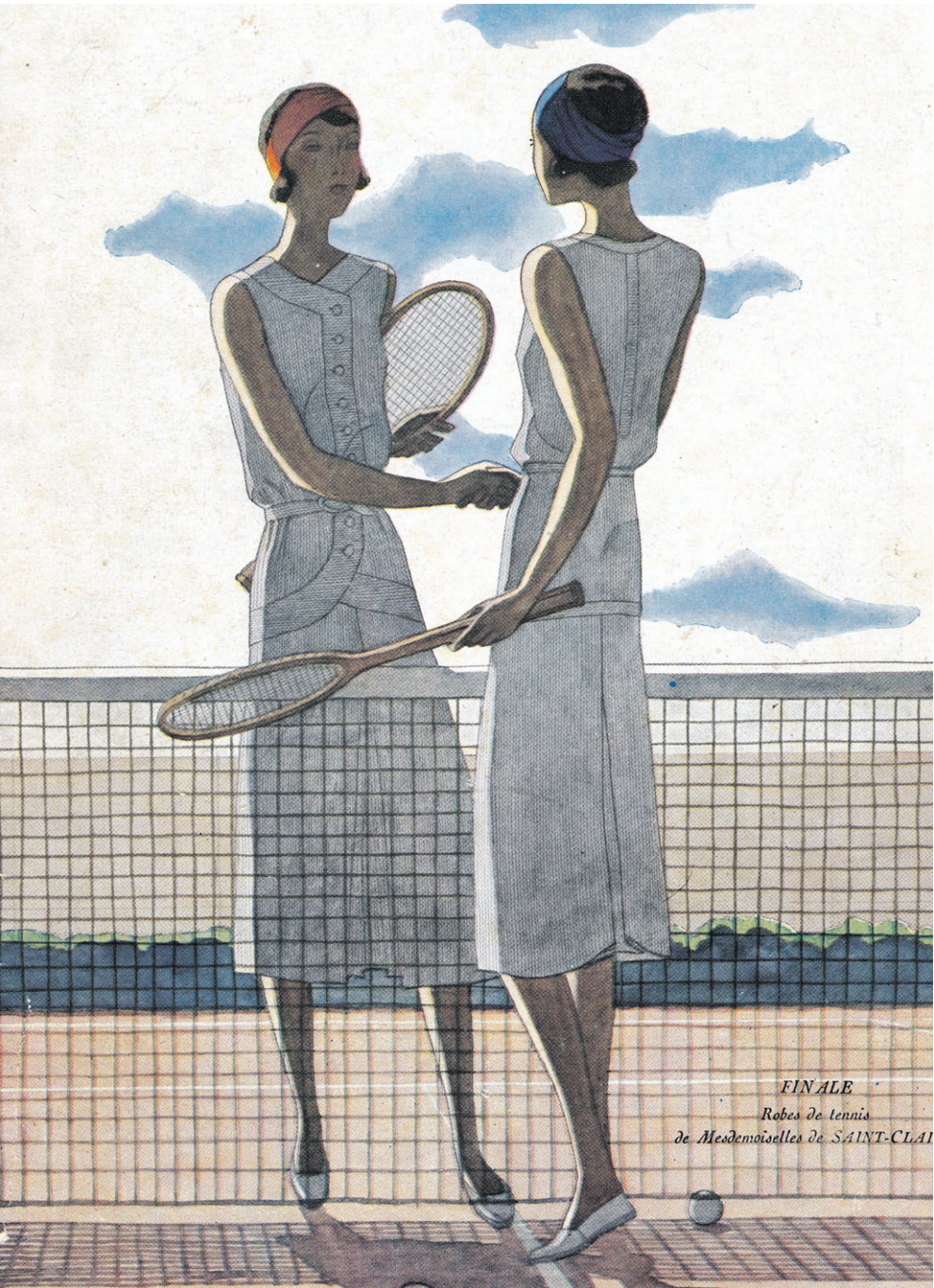
For hvad angår oprøret i tennismoden er

René Lacoste, verdens bedste tennisspiller i 1928, var lidt af en laps. Han opfandt den praktiske kortærmede bluse og placerede sin signatur – krokodillen – på trøjen.

det aldrig rigtig blevet til mere end nogle enlige svaler. Fra Andre Agassis grunge-look med jeansshorts til den brasilianske spiller Gustavo Kuertens fodboldtøj.

Williams-søstrene har stået for nogle af de mest farverige indslag igennem tiderne – fra sølvkjoler til fantastiske frisureer – og ikke at forglemme, Venus Williams hudfarvede undertøj, der for et par år siden førte til nogle af de mest mærkværdige sportsfotos, man har set.

Da kvinderne smed korsettet i 1920rne, smittede det af på sporten. Her viser tidens hotteste franske modeblad det nyeste tøj til tennisbanen.

Kommentar. Vi skal tilbage til Richard Møller Nielsens fremragende U21-landshold i slutningen af 1980erne for at finde en lignende dansk talentmasse. Lørdag spiller det danske U21-landshold semifinalen ved EM

Jeg vil vinde – derfor vinder jeg

AF ASKER HEDEGAARD BOYE

Når De Olympiske Lege finder sted i Rio de Janeiro næste år vil det være med dansk deltagelse i fodboldturneringen. Det stod klart tirsdag efter U21-landsholdets 2-0-sejr over Serbien i den sidste gruppekamp ved EM i Tjekkiet. Det er kendt, at OL frister en temmelig beklemt tilværelse i fodboldens verden. Selve turneringen er kun for spillere under 23 år og får ikke stor opmærksomhed sammenlignet med mere OL-integrerede sportsgrene som svømning, sejlsport og gymnastik. Turneringen kan ikke måle sig med EM og da slet ikke VM, men kvalifikationen er ingen lille bedrift. Det er således første gang siden 1992 og kun anden gang siden 1972, at Danmark er repræsenteret ved den olympiske fodboldturnering.

På lørdag har det danske ungdomslandshold tilmed chancen for at spille sig i EM-finalen for første gang nogensinde, og muligheden for historieskrivning synes passende. For vi står med den mest interessante generation af danske fodboldspillere i mere end 25 år.

Vi har tidligere haft stærke ungdomslandshold. Det gjaldt bl.a. for årgangene 1983-87, der talte Daniel Agger, Thomas Kahlenberg og Nicklas Bendtner, og som løb deres professionelle karrierer i gang for ti år siden. Men det nuværende kuld kan nå endnu længere og bød drage fordel af en vellykket assimilation landsholdene imellem. 10 af U21-landsholdets 23 spillere har allerede optrådt på Morten Olsens A-landshold.

Ikke tidligere har vi rådet over så mange unge spillere med så stor erfaring fra nogle af Europas største ligaer. U21-anføreren Jannik Vestergaard (22 år) er fast mand i Bundesliga-klubben Werder Bremens forsvar, og Veronaspilleren Frederik Sørensen (23) har spillet 79 Serie A-kampe. Andreas Christensen (19) er på kontrakt i Chelsea, hvor han står i lære hos den store John Terry. Viktor Fischer spiller i Ajax, mens Yussuf Poulsen (21) er en vigtig del af ambitiøse RB Leipzig. Sidste år afgjorde højrebacken Alexander Scholz (22) den belgiske pokalfinale med sin scoring for Lokeren. Læg dertil Christian Eriksen (23) og Nicolai Boilesen (23), der ikke er med i Tjekkiet, og vi står med en af Europas fineste talentsamlinger.

MEN det er om nogen én mand, der inkarnerer den ny tid: Pierre-Emile Højbjerg, der er ejet af FC Bayern München, og som er bredt anerkendt som en af Europas bedste spillere under 20 år. Den centrale midtbanespiller er allerede fast mand på A-landsholdet, og under foreårets lejeophold i Augsburg markerede han sig som en af Bundesligas profiler. Højbjerg er på én gang elegant og kraftfuld i tanke og handling. Han har Søren Lerbys saft og kraft og Frank Arnesens fragile fantasi og fremstår allerede som den mest interessante danske midtbanespiller siden Thomas Gravesen. Men den 19-årige mand fra Østerbro fascinerer lige

19-årige Pierre-Emile Højbjerg, en af Europas bedste spillere under 20 år, fascinerer med sin vindermentalitet. Han er hovedhjørnestenen på U21-landsholdet. FOTO: SCANPIX.

så meget ved det, han siger uden for fodboldbanen, som det han gør inde på græsset.

Allerede for halvandet siden skodes han Dansk Boldspil-Union for at være for uambitiøs:

»Jeg savner den mentalitet, at man vil vinde for enhver pris. Vi skal være nummer 1 i gruppen. Vi skal til EM. Men der er ikke nogen, der tør sige det. Jeg tør godt sige det. U21-landsholdet skal til EM. At lægge pres på sig selv er meget udansk,« sagde han, der også tidligere har luftet sin drøm om at blive Europas bedste fodboldspiller. Og nu står han så i en EM-semifinale, og han står ikke alene med sine ambitioner. Da Fischer, en anden af holdets solide begavelser, blev udskiftet i premierekampen mod de tjekkiske værter, var han så rasende, at han pilede direkte i omklædningsrummet. Flere danske medier ryndede panden og mente, at nu skulle han ikke komme for godt i gang, selv om det er lige præcis, hvad han skal. For Fischer og Højbjerg er det ikke nok at være med. De lever og ånder sportspsykologiens aksiom: Jeg vil vinde, derfor vinder jeg.

Vi skal tilbage til Richard Møller Nielsens fremragende U21-landshold i slutningen af 1980erne for at finde en lignende dansk talentmasse. Dengang bestod holdet af folk som Peter Schmeichel, Lars Olsen, Kent Nielsen, John »Faxe« Jensen, Kim Vilfort og Flemming Povlsen. Alle de seks nævnte vandt de voksnes EM få år senere med samme træner. Sidste weekends klare nederlag til Tyskland på Eden Arena i Prag viste, at det aktuelle kuld ikke er der helt endnu. Men den tid kommer.